

Loven som Jesus forklarer den
Matt kap. 5

Om loven

- **v17 Tro ikke, at jeg er kommet for at nedbryde loven eller profeterne. Jeg er ikke kommet for at nedbryde, men for at opfylde. v18 Sandelig siger jeg jer: Før himmel og jord forgår, skal ikke det mindste bogstav eller en eneste tøddel forgå af loven, før alt er sket. v19 Den, der bryder blot ét af de mindste bud og lærer mennesker at gøre det samme, skal kaldes den mindste i Himmeriget. Men den, der holder det og lærer andre at gøre det, skal kaldes stor i Himmeriget. v20 For jeg siger jer: Hvis jeres retfærdighed ikke langt overgår de skriftkloges og farisæernes, kommer I slet ikke ind i Himmeriget.**

Matthæusevangeliet kap. 5, v. 17-20

Gud giver os sin Ånd, så vi følger Guds love og bud

Men nu er Guds retfærdighed åbenbaret uden lov, bevidnet af loven og profeterne, Guds retfærdighed ved tro på Jesus Kristus for alle, som tror....så han selv er retfærdig og gør den retfærdig som tror på Jesus....

Sætter vi så loven ud af kraft ved troen? Aldeles ikke! Vi gør loven gældende.

Rom kap. 3, v. 21,22, 26b og 31.

Jeg vil stænke rent vand på jer, så I bliver rene. Jeg renser jer for al jeres urenhed og for alle jeres møgguder; jeg giver jer et nyt hjerte og en ny ånd i jeres indre. Jeg fjerner stenhjertet fra jeres krop og giver jer et hjerte af kød. Jeg giver jer min ånd i jeres indre, så I følger mine love og omhyggeligt holder mine bud.

Ezekiel kap 36, v. 25-27

Elsker I mig, så hold mine bud.

Johannesevangeliet kap. 14, v. 16

Hvis I holder mine bud, vil I blive i min kærlighed, ligesom jeg har holdt min faders bud og bliver i hans kærlighed.

Johannesevangeliet kap. 15, v. 10

Farisæerne

- Her skal man nu først lægge mærke til, at han medgiver, at de har en retfærdighed, og fører et smukt, ærbart liv, og dog alligevel helt forkaster denne retfærdighed, at hvis den ikke er bedre, så er den fordømt, og alt spildt, hvad man dermed kan udrette. For det andet skal bemærkes, at han taler om dem, som gerne vil komme i Himmerige. Det er alvor for dem, når de tragter efter et andet liv, hvilket det store flertal, som hverken spørger efter Gud eller Guds Ord, ikke regner, og for hvem alt, hvad man siger om evangeliet, prædikens forgæves. Men for disse bliver det prædiken, for at de skal vide, at deres retfærdighed er falsk. Den må saltes og straffes, som noget, hvormed de bedrager og forfører både sig selv og andre til Helvede. Derimod skal de lære, hvad den rette fromhed er, som loven kræver; som Kristus nu herefter vil vise.

Martin Luther, Bjergprædikenen, Matt 5,20

5. Bud. Du må ikke slå ihjel

Om vrede

v21 I har hørt, at der er sagt til de gamle: ›Du må ikke begå drab,‹ og: ›Den, der begår drab, skal kendes skyldig af domstolen.‹ **v22** Men jeg siger jer: Enhver, som bliver vred på sin broder, skal kendes skyldig af domstolen; den, der siger: Raka! til sin broder, skal kendes skyldig af Det store Råd; den, der siger: Tåbe! skal dømmes til Helvedes ild. **v23** Når du derfor bringer din gave til alteret og dér kommer i tanker om, at din broder har noget mod dig, **v24** så lad din gave blive ved alteret og gå først hen og forlig dig med din broder; så kan du komme og bringe din gave. **v25** Skynd dig at blive enig med din modpart, mens du er på vej sammen med ham, så din modpart ikke overgiver dig til dommeren og dommeren igen til fangevogteren, og du kastes i fængsel. **v26** Sandelig siger jeg dig: Du slipper ikke ud derfra, før du har betalt den sidste øre.

Matthæusevangeliet kap. 5, v. 21-26

Om vrede

- **Læg derfor løggen bort og tal sandhed med hinanden, for vi er hinandens lemmer. Bliv blot vrede, men synd ikke. Lad ikke solen gå ned over jeres vrede, og giv ikke plads for Djævelen.**
Ef. Kap. 4, v. 25-27
- **Men ve over jorden og havet, for Djævelen er kommet ned til jer med stort raseri.** *Joh. Åb. Kap 12, v. 12*
- **I har djævelen til fader, og I er villige til at gøre, hvad jeres fader lyster.** *Joh, 8, 44a*
- **Det skal I vide, mine kære brødre: Enhver skal være snar til at høre, men sen til at tale, sen til vrede, for et menneskes vrede udretter intet, der er retfærdigt for Gud. Aflæg derfor al urenhed og al den megen ondskab, og tag med sagtomdighed imod det ord, som er indplantet i jer, og som kan frelse jeres sjæle.**
Jak 1,17-21
- **En opfarende mand vækker splid, en mand, der let bliver vred, begår tit overtrædelse.** *Ordsp. Kap. 29, v. 22*

- Derfor ophæver Kristus her uden videre vreden, afskaffer den ganske og aldeles for hele verden og siger: "Jeg siger ikke alene, at du ikke skal slå ihjel eller sige tåbe til din næste, men du skal overhovedet ikke blive vred. Det ene er lige så strengt og alvorligt forbud som det andet. For det er dig ikke befalet at dømme eller at hævne dig. Og selv om du har en retfærdig og god sag, så er Djævelen dog med din vrede, sådan som Jakob siger i sit brev: "Et menneskes vrede udretter intet, der er retfærdigt for Gud." Altså skal al vrede være hel og aldeles fjernet fra os. Alene Gud skal vredes, ellers bliver det en Djævelens vrede, som med sikkerhed ikke går for sig uden synd.Det er i orden, at du føler dig såret, men at du desuden også vil have ret og gøre gengæld på den ene eller anden måde, det er forbudt..... Som Sankt Bernhard siger: "Det gør nok ondt, men det må tåles og glemmes." Det er noget ganske andet at føle smerte, græde og klage end at søge hævn eller tilfredsstille sit had og nag... Sådan er menneskets vrede altid fuld af misundelse og had til næsten, idet den er virket af Djævelen og indplantet af ham i menneskets hjerte..... For denne vrede kommer ikke af andet end den medfødte menneskelige ondskab, som kun søger sin egen ondskabsfulde hævn eller egen ære og fordel.

Martin Luther, Kirkepostillen, Matt 5, 20-26

5. Bud. Du må ikke slå ihjel

- Men får vreden lov til at slå rod i dit hjerte og udvikle sig til had og uforsonlighed, er du simpelthen dermed stængt ude fra nådestolen, så længe du ikke vil give slip på din vrede. Alle dine religiøse øvelser og alt, hvad godt du vil gøre, er i Guds øjne et grimt hykleri, så længe du ikke vil lytte til hans ord og søge forlig med din næste.
Rosenius samlede skrifter bd. 15, p. 86 (1953 overs.)
- **”For tilgiver I mennesker deres overtrædelser, vil jeres himmelske fader også tilgive jer. Men tilgiver I ikke mennesker, vil jeres fader heller ikke tilgive jeres overtrædelser.”**
Matthæusevangeliet kap 6, v. 14-15
- **Hvis din broder forsynder sig imod dig, så gå hen til ham og drag ham til ansvar på tomandshånd. Hører han dig, så har du vundet din broder. Hører han dig ikke, så tag én eller to med dig, for på to eller tre vidners udsagn skal enhver sag afgøres. Hører han heller ikke dem, så sig det til menigheden, og vil han ikke engang høre efter menigheden, skal han i dine øjne være som en hedning og en tænder.** *Matthæusevangeliet kap 18, v. 15-17*

6. bud: Du må ikke bryde et ægteskab

- **Om ægteskabsbrud**

I har hørt, at der er sagt: ›Du må ikke bryde et ægteskab. Men jeg siger jer: Enhver, som kaster et lystent blik på en andens hustru, har allerede begået ægteskabsbrud med hende i sit hjerte. Hvis dit højre øje bringer dig til fald, så riv det ud og kast det fra dig; for du er bedre tjent med, at et af dine lemmer går tabt, end med, at hele dit legeme kastes i Helvede. Og hvis din højre hånd bringer dig til fald, så hug den af og kast den fra dig; for du er bedre tjent med at miste et af dine lemmer, end at hele dit legeme kommer i Helvede.

Om skilsmisse

Der er sagt: ›Den, der skiller sig fra sin hustru, skal give hende et skilsmissebrev. Men jeg siger jer: Enhver, som skiller sig fra sin hustru af anden grund end utugt, forvolder, at der begås ægteskabsbrud med hende, og den, der gifter sig med en fraskilt kvinde, begår ægteskabsbrud.

Matthæusevangeliet kap 5, v.27-32

8. Du må ikke vidne falsk mod din næste

Om at sværge

v33 I har også hørt, at der er sagt til de gamle: ›Du må ikke sværge falsk,‹ og: ›Du skal holde, hvad du har svoret Herren.‹

v34 Men jeg siger jer: I må slet ikke sværge, hverken ved himlen, for den er Guds trone, **v35** eller ved jorden, for den er hans fodskammel, eller ved Jerusalem, for det er den store konges by. **v36** Du må heller ikke sværge ved dit hoved, for du kan ikke gøre et eneste hår hvidt eller sort. **v37** Men i jeres tale skal et ja være et ja og et nej være et nej. Hvad der er ud over det, er af det onde.

Matthæusevangeliet kap. 5, v. 33-37

8. bud. Du må ikke vidne falsk mod din næste

- Du må ikke vidne falsk mod din næste:

Det vil sige: Vi skal frygte og elske Gud , så vi ikke lyver vor næste noget på, ikke forråder ham, bagtaler ham eller bringer ham i vanry, men undskylder ham og optager alt i bedste menig.

Luthers lille katekismus: 8. bud:

”....Man kan ellers let risikere at komme til at gentage noget, som oprindeligt ikke var andet end en af hævnlyst og modvilje opdigtet løgn. Mon Gud skulle holde dig til gode, at du, enten i tankeløshed og naivitet eller af hemmelig skadefryd øjeblikkelig tror på og spreder videre ud alt, hvad der kommer dig for øre. Mangen en er på denne måde, uden egentlig at ville det selv, blevet en afskyelig bagtaler.”

Rosenius samlede skrifter bd. 15, s. 125 (1953 overs.)

også tungen er en ild. Som selve den uretfærdige verden sidder tungen blandt vore lemmer, den smitter hele legemet og sætter tilværelsens hjul i brand og er selv sat i brand af Helvede.

Jakobs brev, kap 3, v. 6

8. Du må ikke vidne falsk mod din næste

Du lader munden løbe med ondskab og spænder tungen for bedragets vogn. Der sidder du og bagtaler din bror, sætter skamplet på en søn af din mor. *Salme 50, v. 19-20*

Bagtalerens ord er som lækkerbiskener, de glider helt ned i maven.

Ordsprogenes bog: Kap 18, v. 8

Et falsk vidne forbliver ikke ustraffet, den der udspreder løgne går til grunde. *Ordsprogenes bog: Kap 19, v.9*

Træet og dets frugt

v33 Tag et træ: Enten er det godt, og så er dets frugt også god, eller det er dårligt, og så er dets frugt også dårlig. For et træ kendes på frugten. v34 Øgleyngel, hvordan skulle I, som er onde, kunne sige noget godt? For hvad hjertet er fuldt af, løber munden over med.

v35 Et godt menneske tager gode ting frem af sit gode forråd, og et ondt menneske tager onde ting frem af sit onde forråd. v36 Men jeg siger jer: På dommens dag skal mennesker aflægge regnskab for ethvert tomt ord, de har talt. v37 På dine ord skal du frikendes, og på dine ord skal du fordømmes.» *Matt, 12, v. 33-37*

- Derfor skal man med allerstørste omhu understrege Guds store vrede, at han har straffet synden med døden, og endnu gør det og truer med døden, hvis man ikke omvender sig. Folk glemmer denne vrede og tænker ikke på, at de må dø, fordi de synder. Derfor skal man minde dem om det og lade Moses ramme dem med sin stråleglans, som er Guds lov, så de forskrækkes for døden og Guds vrede. For Guds vrede og døden kan ikke åbenbares uden ved loven, Rom 3, 20. Derfor skal man flittigt forkynde loven og udpensle synden..... For i verden vil du altid finde *to slags mennesker*. Den ene slags er stolt, stædig, foragter Guds Ord og alle gode formaninger og er over al måde tryg. Vil du nu omgås lempelig med sådanne folk og prædike meget om Guds nåde og barmhjertighed, vil du kun gøre dem værre.

Martin Luthers store kommentar til Første Mosebog, kapitel 19, 1

Erik Pontoppidan: Troens spejl

En falsk tro:

- Har svært ved at se og bekende sine synder
- Har ikke rigtigt noget at tale med Gud om
- Længes ikke efter Guds tilgivelse og kærlighed
- Lever på afstand af Gud. Lever med synd.
- Jeg er vel ikke værre end de fleste andre. Jeg lever et anstændigt og gudfrygtigt liv, så Gud kan umuligt lade mig gå fortabt

Den sande tro:

- Ser og erkender sine synder og kommer til Jesus og beder om tilgivelse.
- Kæmper med synd og føler sig uværdig
- Længes efter Jesus og hans tilgivelse og kærlighed.
- Spørger ærligt efter Guds vilje i alle livets situationer (hvad ville Jesus gøre)
- Glæder sig ved at læse Guds ord og adlyder
- Har tillid til og kalder Gud for sin fader
- Har kærlighed til sine kristne brødre
- Taler/ beder til Gud mange gange hver dag om stort og småt.
- Kan erfare Guds Helligånds kærlighed i sit liv

Når vi kæmper mod synden i vores liv, lærer vi, at vi er syndere

- Om du end har den ærligste vilje til at blive dine syndevaner og onde tilbøjeligheder kvit træller du dog bestandig under dem. Om du end våger og beder og kæmper imod dem, bliver det blot længer jo værre, indtil Herren selv forbarmer sig over dig og frier dig ud. Og det sker ikke, før du har mistet al tiltro til din egen kraft og er hørt op med alle dine egne anstrengelser. *“Hvis en neger kunne skifte sin hud og en panter sine striber, så kunne og I gøre godt, I mestre I ondt!”* Jer, 13, 23.

Sagen er, at vi er født i synd. Ydre synder kan man let aflægge, men mod sin syndige natur kæmper man forgæves. Tusinder har taget kampen op mod deres yndlingssynder, men lidt nederlag. “Rejs dig ikke til modstand mod synden,” siger Luther, “for da vil den rejse sig således mod dig, at du bukker fuldstændig under for den.”

Rosenius samlede skrifter bd. 6 (syndernes forladelse) side 94 (1953 overs.)

Spørgsmål

- Hvorfor starter Jesus med at tale om vrede, begær og tungens synder, når han skal fortælle sine disciple om loven?
- Er der afguder i dit liv?
- Prøv at læse Matt kap 23 v. 13-33. Hvad er det Jesus kritiserer hos farisæerne?
- Hvordan kan loven – som Jesus forklarer den – styrke vores tro på Jesus?
- Hvordan skal vi forholde os til konkrete synder i vores liv? – hvordan kan bekendelse af konkrete synder føre os tættere til Jesus?
- Hvad er forskellen mellem en farisæer og en, der tror på Jesus?